

Vánoční 2008

PRAVODAJ

pro farnosti Rousínov, Královopolské Vážany a Komořany

světě, k nečekané „zkušenosti s Bohem“. Ten, který uviděl Pána, otvírá bránu těm, kteří neviděli: mohou se stále znovu a znovu setkávat s Ježíšem – v ranách světa.

Nemůže-li někdo najít Krista v tradičním prostředí nabízeném církvemi, v jejich kázáních, boho-službách a katechismech, má ještě vždy otevřenu tuto mož-

„Každý z apoštolů dostal svůj úkol. Petr pase beránky Kristova stáda, Pavel putuje k dalekým národům. A co Tomáš?

Být „věřící“ neznamená navždy odhodit břemeno palčivých otázek. Někdy to znamená vzít na sebe kříž pochybností a i s ním Jej věrně následovat. Síla víry není v „neotřesitelnosti přesvědčení“, nýbrž ve schopnosti unést i pochybnosti, nejasnosti, snášet tíhu tajemství – a přitom zachovat věrnost a naději.

Ano, možná toto je právě poslání Tomášovo: Víra, která se zrodila při dotyku Ježíšova boku, se pro něj nestane předmětem „vlastnění“. Ani teď pro něj víra nepřestává být cestou. Jistoty víry dojde jen tam, kde se při dotyku ran ve světě dotkne Boha – jen tam se s ním setká. Tam znovu prožije své setkání se Vzkříšeným. Takové je jeho poslání.

A právě tím pro mnohé, kteří krácejí životem v šerosvitu pochybností, proklestí cestu k zcela zvláštnímu zjevení Boha v našem

světě, k nečekané „zkušenosti s Bohem“. Neřekl snad Ježíš: „Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili“?

A můžeme se s ním setkat dokonce i na dně naší vlastní bolesti.

Víra zde na zemi není „jistota“, nýbrž otevřenost vůči Nepochopitelnému v tázání, hledání, někdy v křiku, slzách a protestu, ale také v neustálé prosbě o důvěru a vytrvalost, v odvaze nespokojit se s prvoplánovými, příliš lacinými odpověďmi a vysvětleními (ať už ateistickými: „Bůh není!“; anebo „zbožnými“, které jen opakují naučené věty a „správné odpovědi“, aniž by jimi nechali zasáhnout a změnit svůj život).

Kdyby byl svět dokonalý, byl by už on sám bohem a po Bohu by mi v něm nezůstávala ani otázka. Příběh, který vypráví Bible, není sladká idyla, nýbrž zneklidňující drama; svět, o němž mluví Pís-mo, má (stejně jako náš dnešní svět) krvavé a bolestné rány – a

Bůh, jehož vzývá, je nese také.

V evangelijním příběhu se Bůh ukazuje jako zraněný Bůh – ne jako apatický bůh stoiků ani bůh jakožto projekce našich přání nebo symbol mocenských ambicí člověka či národa. Je to Bůh sym-pathický, tj. spolu-cítcí, spolu-trpící, spolu-vášnivý.“

Tomáš Halík: Dotkni se ran

Jen jsem úspěšně vypustil duši, moji příbuzný z příčinnosti masku posmrtnou pořídili, potom bádali, jestli se sluší nechat mi vyledlý lícní kosti, a pak sádrou je zaoblili.

Nic jsem nevěděl o nebezpečí, že si úpravně, úhledně, vkusně ještě po smrti dám život vzít. Teď mi najednou bez dlouhých řečí dali bezkrevnej, bezzubej úsměv, co z něj vane jen mrtvolnej klid.

Vladimír Vysockij

Vybral jsem dva texty – zamyšlení z poslední knihy Tomáše Halíka a básně Vladimíra Vysockého – jako dva oblázky křemene, kterými je možné křesat jiskry. Mám tu zkušenost, že jiskra zazáří často právě ze tmy a ticha, které následují po prudkém nárazu (a nejen dvou oblázků). Asi jsou i jiné způsoby, které vedou k zažehnutí ohně, ale vždycky je potřeba dodat dostatek energie. Jednou z jisker, která mi zazářila do tmy je myšlenka kardinála Urse von Balthasara:

„Pro Boha není nic vážnějšího a zodpovědnějšího než stvoření světa, ale jeho Moudrost, která je u něho, to všechno bere jako hru. Hra, která vede až k bičování a trnové koruně a nepřestává být hrou a potěšením. A my ostatní děti jsme pozvány, abychom s ním hrály právě tuto hru.“

kardinál Hans Urs von Balthasar

Ať nás Bůh vytrhne z lhостejnosti. Ať nám dá o Vánocích dost energie, aby-

chom se mohli zcela ponořit do této hry, aby nás cele vtáhla a pohltila – jako malé děti. Ať žijeme a dáváme do toho vše; jako bychom hráli o život.

Vaši kněží

o. Michael a o. Stanislav

Kostel sv. Maří Magdalény

Ve vánočním zpravodaji za rok 2007 jsem Vás informoval o našem úsilí získat další finanční prostředky na dokončení opravy statiky, krovu a výměnu střešní krytiny na našem kostele.

Jak jste mohli postřehnout s prostředků získaných v roce 2007 se podařilo udělat železobetonový věnec (část je ještě potřeba dodělat) provedla se výměna krovu a střešní krytiny na polovině střechy a opravila se věž sanktusniku včetně měděného oplechování a pozlacení otočného křížku.

Na rok 2008 bylo požádáno o dotaci z rozpočtových prostředků Jihomoravského kraje na projekty v oblasti památkové péče. Dotace z tohoto Programu činila 260tis. Kč, ale bylo žádáno 1mil. Kč. Dále bylo požádáno o dotaci z Havarijního programu Ministerstva kultury České republiky - dotace činila 200 tis. Kč-bylo žádáno 1 mil. Kč. Celkové finanční zajištění na rok 2008 tedy bylo 460 tis. Kč. Tyto prostředky byly nedostačující nato, aby bylo pokračováno v opravách krovu nad hlavní lodí-při rozebrání krovu po plné vazby by nebylo možné dokončit ucelenou část tak, aby byl krov staticky zajištěn. Proto bylo přistoupeno k opravám na krovu a střešní krytině boční kaple a sakristie.

Byla zpracován a podán projekt na získání finančních prostředků na opravy kostela sv. Maří Magdaleny do Progra-

mu záchranu architektonického dědictví, který je dotačním programem Ministerstva kultury České republiky. Tímto programem je podporována obnova kulturních památek tvořících nejceněnější součást našeho architektonického dědictví, jako jsou hrady, zámky, kláštery, historické zahrady, kostely a podobně. Zamýšlené práce přitom musejí směřovat k záchraně kulturní památky nebo záchraně těch jejích částí, které tvoří podstatu kulturní památky. Pokud by se podařilo se do tohoto programu dostat byla by zajištěna finančně oprava nejen krovu a střešní krytiny, ale celého kostela-věže, interiéru, statika, fasáda.

Jak jste si určitě všimli byli jsme nuceni provést v dubnu demontáž kříže z hlavní věže kostela. Kříž byl již delší dobu nebezpečně nakloněn a hrozilo nebezpečí pádu a tím i nebezpečí úrazu osob popř. projíždějících aut. Původně jsme byli ujišťováni o to, že nebezpečí nehrozí, avšak po opětovné kontrole horolezců a při samotné demontáži bylo zjištěno, že se naše obavy plně potvrdili a kdybychom nepřikročili k demontáži k pádu kříže by došlo.

Celá akce byla ukázkou velké zkušenosti a odvahy dvou horolezců z Brna, kterým se nakonec bez použití jeřábu nebo dalšího lešení podařilo dostat kříž kostela dolů, včetně obsahu bání kostela, který obsahoval 2 plechové zaleptované schránky vložené našimi předchůdci v letech, kdy byl kostel opravován. Jedna schránka byla z roku 1877 a druhá z roku 1945.

Schránky byly uloženy na faře a posléze otevřeny za účasti zástupců města Rousínova a farního úřadu, kronikáře města

a dalších vybraných účastníků. Schránky obsahovaly zejména dobové mince, papírové bankovky a ukázky novin a časopisů, rovněž dobové listiny, které popisovaly jak majetkové vztahy a obsazení farnosti, tak i popisovaly opravy a firmy a osoby, které se na opravách nejvíce podíleli.

Menší schránka s podobným obsahem byla dříve nalezena i v báni menší věže (sanktusníku).

Abych se v tomto příspěvku nezabýval pouze opravami a technickou stránkou kostela, chtěl bych připomenout i některé kulturní akce, které se v našem kostele v roce 2008 konaly.

Krásný umělecký zážitek jsme mohli prožít při koncertu pozořického rodáka houslisty Jiřího Preisingera za doprovodu Marie Karasové na varhany.

Dne 20. 9. 2008 do našeho kostela zavítal sbor Cantamus Corde z Maršovic-Jezeřan, který nám přednesl ekumenickou modlitbu „Slavnost světla“ se zpěvy s Taizé, byl to opravdu krásný duchovní zážitek včetně malého agapé po skončení akce.

Ke dni české státnosti do našeho kostela zavítal varhaník Vladimír Roubal, který působí jako ředitel chrámové

Kostel sv. Maří Magdaleny v zimě

hudby Královské kanonie premonstrátů při bazilice Nanebevzetí Panny Marie v Praze na Strahově, aby nám přednesl skladby z díla českého hudebního skladatele Jakuba Jana Ryby. Slovem doprovázel a životopis přednesl Vladimír Matějček .

My, kteří známe Jakuba Jana Rybu jenom jako autora České mše vánoční, jsme byli překvapeni rozsahem díla tohoto tak plodného skladatele.

Nesmím zapomenout na každoroční koncerty sbor Sušil a Danielis v závěru roku, na které se již tradičně těšíme.

Samozřejmě náš kostel nám především slouží ke společnému setkávání při slavnosti eucharistie, pravidelně se také konají každý čtvrtek po mši sv. adorace k nejsvětější svátosti.

Toto vše se samo nepřipraví.

Proto bych chtěl touto cestou poděkovat našim kněžím, kteří mají čím dál víc kostelů na starosti. Zejména však paní Liduše Pokorné, která tak obětavě i přes bolesti kloubů zajišťuje chod kostela, všem kteří pečují o úklid a výzdobu kostela, zapisování mší, nástěnku apod. panu Procházkovi za kadidlo a všem lektorům a ministrantům. Všem srdečný Pán Bůh zaplať.

Také se nám občas něco nepovede (jsme jenom lidé), proto prosíme naše farníky o shovívavost. Rádi uvítáme další spolupracovníky nebojte se přihlásit, snažme se všichni přiložit ruce k dílu ať vše není jen pořad na těch a samých.

Tak jako každoročně Vám všem přeji krásné a radostné prožití vánočních svátků a Milostiplný a šťastný Nový rok 2009.

Václav Slovák

kostel sv. Václava

Rousínovecký kostel sv. Václava v tomto roce

Opět je čas rekapitulovat.

Co se na kostele změnilo? v podstatě nic. Stavba díky Bohu stojí, na hlavu nám nic nepadá a tak jsme zdánlivě spokojeni. Ne, tak jednoduché to není. Pořád musíme něco dělat. Největším problémem tohoto kostela je vazba. Předloni jsem se tomuto tématu ve zpravodaji věnoval a vazba se od té doby nezměnila a fakta opravy zůstávají stále platná. Dokonce ani ekonomická situace se nezměnila a nenašel se žádný mecenáš, který by situaci vyřešil. Tedy musíme podniknout kroky, aby bylo možné žádat o nějakou tu dotaci. k tomu je nezbytně nutné mít zpracovaný kvalitní projekt a to je jen a jenom na nás. a tak již je zadáno zpracování projektu a požádáno o dotace. Snad něco vyjde a když ne nyní tak můžeme pokračovat

v následujících letech.

Možná jste se všimli, že i v okolí kostela se něco událo. Schodiště je ve stavu pochůzném celé zrekonstruované, terénní úpravy okolí kostela naznaly značných změn, chodníky jsou téměř všechny opraveny a doplněny. Pěkné ne! a nebyť několika málo obětavců co se starají a žádají o dotační tituly a aktivity pár jedinců stále bychom chodily po vyviklané dlažbě polorozpadajících se schodech atd. (Tato poznámka je uvedena pouze proto, aby si farník čtoucí tato slova uvědomil, že i on může přiložit ruku k dílu a to nejen fyzickému.)

A ještě nějaké to slovo k objektu fary.

Polorozpadnutá zídka na zahradě byla z větší části nahrazena novým plotem. Byl uzavřen dvorní trakt tzn dostavěna chybějící část zdi a vsazena vrata pro příjezd do zahrady. Byl uzavřen sklep a provedeny malé dílčí opravy vstupu. Nyní jsou před dokončením práce na hlavním vjezdu. Zde musela být kompletně zbourána stávající podmáčená a staticky nevyhovující zeď a celá včetně základu znovu postavena a znovu nově asazena opravená vjezdová vrata. Taktéž je nově vybudován nájezd za vraty do dvora.

A nyní bych se zmínil ještě o několika našich společných akcích, které si myslím, že jsou přínosem pro náš společný život. Ty nám přinášejí osobnější poznání jeden druhého. Jak jistě všichni víme účast na liturgii je to nejpodstatnější, avšak nám neumožní se lépe a osobněji poznat, jeden k druhému se přiblížit atp. Pokud se nepoznáme nemůžeme spolu sdílet svoje radosti, ale ani strasti. Jsem přesvědčen, že vzájemné setkávání se na společných akcích je víc jak důležitá součást našeho společného života. a kde jsme měli možnost se setkat? Pokud udělám malý neúplný výčet byly to zejména tyto akce . Začátkem února se konalo masopustní posezení na faře. Asi za měsíc poutní zájezd do JE Dukovany s exkurzí po sekundární části této elektrárny. Zde jsme se mohli podívat jak se vyrábí to bez čeho dnes snad ani neumíme žít a to je el. energie. Tato pouť za poznáním tvořivosti lidského ducha měla i část ve které jsme se věnovali i duševnu. Navštívili jsme Znojmo a některé místní kostely s bohoslužbou v obci Hnánice a v neposlední řadě, na ukončení pěkného dne, bylo agapé v jednom z místních sklepů. Začátkem června - farní pouť do Žarošic. Největší a pro nás nejvýznamější je farní den

pořádaný při příležitosti největšího dne farnosti tj při svátku sv. Václava. Poté farní zabijačka a ještě živý betlém. To je jen pár akcí, kde jsme se mohli setkat a mnozí z nás jsme to i učinili. Věřím, že je to přínosné pro náš společný život. Víím však, že jsou mnozí, kteří nemají odvahu přijít na tyto akce a pravda nechápu proč. Snad ze studu snad z jiných malicherných pohnutek. Vězte, není důvod nepřijít. Nebojme se spolu sdílet svůj čas a odpočinout

o. Michael a o. Stanislav
na farní zabijačce

si od každodenního shonu. Každý, když přispějeme byt' jen svou přítomností, určitě bude naše žití bohatší a radostnější.

Tak mne napadla ještě jedna věc, která nás v poslední době trápí a tou je lektorská služba. Velmi často se stává, že lektoři si nepřijdou do sakristie pro lekcionář a vyvstává problém. Velmi jsme si to uvědomili nyní, když pan Procházka onemocněl. Ne, že by nastal kolaps, ale uvědomili jsme si jak mnoho práce dělá a jednou z nich bylo i toto najít lektora a předat lekcionář. Snad nám to nic neudělá, když si pro lekcionář dojdeme do sakristie. Prosim vás o to. Dále ještě se musím zmínit o úklidu venkovního prostranství a to zejména v následujícím zimním období. Snad si ani nikdo neuvědomil, že odmetání sněhu, mimo mnoha dalších prací, vždy dělala paní Hůlková. Ne vždy, s přibývajícím věkem, to jde. Je to stále složitější. Je nutné abychom se přidali a přiložili ruku k dílu. Každý by měl alespoň trošičku zapracovat na udržení místa setkávání. Není to nic zahanbujičho zamést sněh, uklidit prostory v kostele v jeho okolí, pomoci při bohoslužbách a jiných akcích. Nestydíme se nikdo nám hlavu neutrhne, když to nebude dokonalé. Jsme lidé a ti nejsou dokonalí. Pojďme spolu pracovat, radovat se, nést svůj kříž.....

A na závěr vám všem přeji mnoho radosti a lásky v srdci a to nejen v těchto svátečních dnech, ale i ve všech dnech následujících, kdy musíme nést břímě každodenních starostí. Nechť nás Bůh osvěží ve své laskavé náruči. a nechť připomínka slavného narození Spasitele je nám posilou na naší cestě k svatosti, spravedlnosti a pravdě.

V. Hůlka a J. Pleva

O dění v Komořanech

Již pátým rokem proběhne tříkrálová sbírka, kterou provádí farníci s dětmi.

Druhou sobotu v říjnu se několik farníků připojí k farnosti Pozořice a jdou pěšky na poutní místo do Sloupu.

Na rok 2009 musíme najít způsob, abychom si lépe připomněli sv. Barboru, patronku našeho kostela.

V letošním roce se v naší škole nevyučuje náboženství, protože se přihlásil pouze jeden žák, což je špatné a nás to mrzí.

Ještě něco o opravách našeho kostela:

V tomto roce se zakoupil lustr, na který přispěli farníci i občané Komořan.

Za příspěvek obce se pořídily krásné dveře do celého kostela.

Něco málo z historie:

V roce 1970 byly ulity 3 nové zvony pro

farní kostel sv. Barbory v Komořanech. Zvony byly ulity v Martinicích u Velkého Meziříčí. Zvonařskou práci provedli pánové O. Knos a R. Manoušek.

Sv. Barbora 535 kg
Sv. Prokop 305 kg
Sv. Stanislav 160 kg

Všechny 3 zvony věnovali farníci z Komořan.

J. Baldík

Habrovanský kostel je konečně otevřen!

Po dlouhých 6 letech, které uplynuly od uzavření kostela Nejsvětější Trojice v Habrovanech, jsem rád, že mohu napsat radostnou zprávu: **kostel je opraven a otevřen!**

Za touto krátkou větou je však ukryto několikaleté úsilí mnoha lidí, kteří pomáhali: brigádami, finančně, jak kdo měl možnost. Slavnostní otevření kostela proběhlo v sobotu 18. 5. 2008 za účasti mnoha z Vás. Slavnostní bohoslužbu, která začala v 18 hodin, slavil jako hlavní celebrant kanovník P. Václav Slouk z Brna. U obětního stolu dále sloužili slavkovský děkan Milan Vavro a náš pan farář Michael Macek.

Stejně jako u mnoha jiných oslav se všechno stihlo snad ještě těsněji než „za pět minut dvanáct“. Výsledek však stál za to – největší odměnou byly překvapené pohledy těch, kteří kostel znali před jeho uzavřením, a také těch, kteří pomáhali na brigádách při jeho opravách a pamatovali ten velmi neutěšený pohled na podlahu, omítky, stropy atd. Pro ilustraci přikládám foto z května

červenec 2006

květen 2008

roku 2007 a z května 2008.

Velikou radost mám také ze slov, která vyjadřovala uspokojení z toho, jak je kostel nyní čistý a prostorný. Málokomu scházel původní ráz kostela, kde bylo mnoho soch, oltářů a obrazů. Náš kostelík si zachoval svoje kouzlo vesnického prostředí, kde se můžeme scházet a máme k sobě blízko.

Finanční hodnota díla dosáhla částky cca 2 800 000 Kč. Je na místě poděkovat za všechny finanční dary, které přinesly prostředky ve výši cca 250 tis. Kč. Veřejná sbírka pokračuje dále až do podzimu 2009. Co zbývá opravit? Není toho málo. Jen odhadované náklady na rekonstrukci nadstřešní části věže dosahují částky přes 900 tis. Kč. Pak je nut-

né pokračovat na venkovních omítkách a celkové úpravě okolí kostela. v neposlední řadě po nás chtějí památkáři, abychom opravili kostelní zídku s náhrobními kameny – třeba přispějí na svůj požadavek i finančně.

Nikdo mi také nevyvrátí pevnou víru, že Bůh se o své stará. Přiznávám, že při prvních odhadech potřebných financí jsem měl k optimismu daleko. Nově otevřený kostel je také výsledkem Vašich obětí a modliteb. Za ně Vám mnohokrát děkuji.

Závěrem bych jen doplnil poděkování našim kněžím, kteří dokázali najít ve svém časově náročném programu bohoslužeb čas i na Habrovany, kde je od letošního září sloužena každou sobotu mše svatá v 19 hodin a jednou měsíčně i ve středu. Kdo jste u nás ještě nebyli, přijďte se podívat, budete vítáni. Kostel máme opravený, teď už zbývá jen často jej navštěvovat, děkovat, prosit a chválit Boha.

Požehnané a klidné Vánoce z Habrovan!

Jan Krček

Farnost Královopolské Vážany v roce 2008

Rok 2008, který právě končí radostnou dobou Vánoční, byl pro vážanskou farnost velmi významný. Po 25 letech k nám přijel Otec biskup Vojtěch, aby udělil svátost biřmování. Stalo se tak 3. května 2008 v den patronia našeho kostela. a byla to krásná slavnost, které ovšem předcházelo mnoho práce: v duchovní rovině to byla roční příprava 23 biřmovanců rozdělených podle věku do dvou skupin, kteří se scházeli s O. Michalem a snažili se modlitbou,

četbou nebo rozjímáním proniknout do tajemství této svátosti. Ale byly to také pravidelné nebo příležitostné modlitby, prosby a přímluvy kmotrů i ostatních farníků, které provázely biřmovance v jejich přípravě.

Ta viditelnější práce spočívala v úpravě kostela a okolí pro tuto slavnost, díky čemu se nám podařilo dotáhnout do konce i akce, o kterých jsme jen mluvili, jako např. : oprava a vymalování sakristie a některých míst v kostele, oprava hřbitovní zídky a brány, obnovení nátěrů kostelových vrat a jiné. Nejvýznamnějším počinem v této oblasti byla celková rekonstrukce osvětlení v kostele, jejíž projekt i slušnou finanční zálohu na realizaci zajistil poslední vážanský farář O. Valentík už před lety. Tak tedy ještě jednou velké Pán Bůh zaplať všem, kdo se na této akci podíleli!

Život jde ale dál a jsou před námi akce naplánované a ještě nezrealizované, jako oprava zvonice a hlavních přístupových cest na hřbitově nebo problémy, k jejichž řešení jsme se ještě ani nedostali – objekt fary a farní zahrady, případně další.

Za vážanské farníky i za sebe přeji, abychom, když ve zdraví dožijeme, se mohli bez velkých výčitek ohlédnout za tím, co jsme byli ochotni a schopni pro svou

farnost, pro svůj kostel udělat. Kéž nám Pán Bůh v tom pomáhá!

Požehnané Vánoce a hojnost Božích milostí v roce 2009 přeje všem

pp

Svatá Barbora

Ve Velešovicích se letos podařilo opravit uvolněné spodní plotny plechové krytiny, na kterých byly z větší části uvolněny větrem hřebíky a bylo nutno je nahradit vruty. Použili jsme k tomu vysokozdvížnou plošinu, kterou se s velkým úsilím podařilo pracně protáhnout úzkou vstupní branou na hřbitov. Přesto, že celý den přšelo, díky osmi brigádníkům se poměrně náročný úkol podařilo zvládnout za jednu sobotu.

V srpnu nám neznámý dárcе věnoval krásnou sošku patronky našeho kostela svatou Barboru, která v jí zasvěceném chrámu, tak nějak chyběla. Otec Michael ji požehnal při první adventní neděli před svátkem sv. Barbory. Neznámému dárci ještě jednou upřímně díky.

Asi nás málo zná její životopis, proto se jistě s ním rádi

seznámíme.

Životopis sv. Barbory:

Bohatému nikomedijskému patriciovi Dioskurovi zemřela záhy žena a zanechala mu malou dcerušku Barboru. Zarmoucený otec se rozhodl poskytnout svému dítěti to nejlepší, co mohl, a najal sluhy a učitele, aby o Barboru pečovali. Brzy vyrostla v krásnou a moudrou pannu a mladí

mužové ve městě na ni začali pohlížet se zalíbením. Její otec však čím dále tím více trpěl strachem, že by mohla být svedena k prostopášnému životu nebo snad – a to ho děsilo nejvíce – zlákána křesťanským učením, které se po celé říši rychle šířilo. Aby tomu předešel, poručil dceři, aby se uchýlila do pevné věže, zařízené se vším pohodlím, a žila tm v odloučení od světa. Vstupovat k ní směli pouze sluhové a učitelé, které sám vybral.

Barbora se otcovu rozhodnutí neprotivila, rozjímavý život v ústraní ji lákal. Aniž by to Dioskuros tušil, již dávno poznala Kristovo učení a toužila zasvětit mu svůj život. Když ji otec sdělil, že musí na nějakou dobu odcestovat,

požádala ho, aby ještě před odjezdem dal v jejím příbytku zřídit lázně. Staviteli pak přikázala, aby ve zdi její lázně prorazil tři okna a na podlaze sestavil z dlaždic znamení kříže, aby si tak denně mohla připomínat Krista a svatou Trojici.

Po návratu z cest nalezl Dioskuros

sv. Barbora

v dceřině lázni kříž a tázal se, co to znamená. Barbora se mu otevřeně přiznala, že je křesťankou, a vybídla ho, aby i on přestal soužit modlám. Dioskuros se rozzuřil k nepříčetnosti. Všechna jeho otcovská láska se v tu chvíli zvrátila v nenávist. Vrhel se na Barboru s mečem v ruce a dívka se jen stěží podařilo uprchnout. Uchýlila se do hor, ale po nějakém čase otec její skryš odhalil a násilím ji odvedl zpět. Snažil se ji bitím a hladem přinutit, aby se odřekla víry, ale marně. Vydal ji tedy soudu.

Soudce Marcianus dívku zprvu přemlouval, ale když trvala na své víře, dal ji krutě mučit. Sebevětší muka však Barboru nezlomila. Soud vyřkl rozsudek smrti. Otec, naplněný nenávistí, se sám ujal role kata a vlastní rukou srazil dceři hlavu. Jeho počínání otřáslu i přihlížejícími pohany a nezůstalo bez trestu: z nebe sjel náhle blesk a sežehl Dioskura na uhel.

Svornost v roce 2008

První akcí letošního roku byla diskotéka pro koledníky Tříkrálové sbírky. v lednu také proběhl tradiční společenský ples. V sále spolku proběhla v květnu beseda s europoslankyní Zuzanou Roithovou. Na konec školního roku byl našimi mateřskými centry, Pohádkou a Čechyňkou organizován společný táborák. Vydařenou akcí bylo rozloučení s prázdninami pod názvem "Ahoj prázdniny,, s vystoupením souboru Danielis, diskotékou Vládi Coufala a opékání masa. v září byla zajímavá přednáška M. Nedorostka o sv. Václavu. Následující den byl dnem farním na zahradě spolku vystoupila skupina Bétel.

Letošní hody 28. 9. se opravdu vydařily. Po dlouhých 9 letech opět se stárky

v krojích. Přálo nám i počasí a po slavnostní mši svaté byla při odpoledním průvodu stárků opět plná dědina. Průvod byl zakončen na tanečním parketě na spolkové zahradě. Večer přestože bylo zábava v neděli tak byl plný sál. Podle ohlasů to byla vydařená akce.

V listopadu pak byl večer u cimbálu s kácením máje. Zajímavá přednáška o. Jana Pacnera – Kosovo očima vojenského kaplana proběhla rovněž v listopadu.

Z investičních akcí bylo nejvíce nákladné dokončení sportovního hřiště v Čechyni, které budovala s dotační podporou Čechyňka.

Na spolkové budově bylo vyměněna střešní krytina včetně střešních oken.

Spolkový rok byl zhodnocen na prosincové valné hromadě.

Václav Hůlka

Jarní výlet Kokosů a Motýlků

Letos v květnu se nám konečně podařilo uskutečnit už dlouho plánovaný výlet na faru do Deblína za otcem Oldřichem. A moc jsme se na něj těšili.

Cesta byla docela složitá. Nejprve jsme jeli autobusem do Brna, tam jsme dobíhali vlak, který nás dovezl do Tišnova. Odtud jsme někteří cestovali opět autobusem, jiní šli pěšky.

Zdejší faru jsme našli hned a setkání s otcem Oldřichem bylo velmi milé. Celou faru jsme si důkladně prohlédli. První patro, kde je byt pro kněze, je už krásně opravené. V přízemí je spravený sál, ale ještě je třeba vybudovat novou kuchyň. Na farní zahradě nás zaujalo nové volejbalové hřiště. Všude bylo patrné, že se zde pod vedením otce Oldřicha za pomoci šikovných rukou farníků buduje pěkné místo pro setkávání dětí, mládeže a pro sportovní akce místních.

Večer u ohně jsme si opekli buřty a hlavěně probrali, co je u nás nového a jak se daří otci Oldřichovi.

Ráno jsme vyrazili na výlet do okolních krásných lesů. Cestou jsme si v blízké osadě nabrali u pramene vodu na vaření oběda. Jako vždy byla polévka z pytlíku. Pak nás čekalo hledání pokladu. Cestou na faru jsme hráli naše oblíbené hry - Vlajkovou a Na pašeráky.

Podvečer jsme strávili u pingpongového stolu za tmy jsme vyrazili na bojovou hru s baterkami.

V neděli jsme si přivstali na mši svatou. Potom nás už čekala příprava oběda, úklid fary a cesta domů.

I přesto, že náš výlet byl docela krátký a času na povídání s otcem Oldřichem málo, bylo to setkání moc příjemné a radostné. Doufám, že pro všechny.

R. P.

Pouť na Svatou Horu u Příbrami

Dne 24. 5. 2008 se naše farnost vydala na farní pouť na Svatou Horu u Příbrami. Současně jsme chtěli také navštívit meditační zahradu pana Luboše Hrušky v Plzni Doudlevicích.

I přes jisté potíže na úvod (autobus se opozdil cca o 1 hod), jsme nakonec šťastně vyrazili k cíli naší pouti. Po dálnici cesta rychle uběhla, takže jsme část ranní ztráty dohnali.

Nejprve jsme navštívili meditační zahradu pana Luboše Hrušky u Plzně, kterou vybudoval po svém návratu z komunistických lágrů jako památku všem nespravedlivě odsouzeným v době komunistické perzekuce. Obzvláště zajímavá je křížová cesta vytvořená sochařem Romanem Podrázkým v letech 1986 – 1991 citlivě zasazená do členitého terénu osázeného krásně již kvetoucími keři a rozmanitými jehličnany. V areálu je také kaple zasvěcená sv. Maxmiliánu Kolbemu. Více na <http://protikomunisticke.misto.cz/kamenzalu/>

plzen/pamatnik.htm

Po prohlídce areálu a společně křížové cestě za krásného slunečného počasí jsme pak vyrazili k hlavnímu cíli naší pouti do Příbrami na Svatou Horu.

Po dojezdu do Příbrami jsme ještě stihli navštívit muzeum komunistického odboje a někteří z nás navštívili také proslulý tábor Vojna.

Ostatní se pak již vydali pěšky přímo do areálu poutního místa.

Protože jsme dorazili až v odpoledních hodinách, byli jsme ušetřeni dopoledního návalu poutníků a mohli jsme v klidu absolvovat prohlídku areálu včetně návštěvy kláštera redemptoristů, který nám ochotně ukázal nám známý kněz, který zde působí.

Po společné mši sv. sloužené pro nás poutníky z rousínovské farnosti jsme uctili Pannu Marii Svatohorskou nasedli do autobusu (někteří z nás do svých osobních aut) a vydali se na cestu zpět. Panno Maria Svatohorská oroduj za nás.

Václav Slovák

Farní pouť do Žarošic

Tak jako každý rok, i letos vydali se rousínovští farníci na společnou pouť. Své kroky obrátili tentokrát směrem, kam dosud nezamířili. Nešlo však o cíl neznámý, vyrazili do proslulého poutního místa v Žarošicích. Asi se stalo již tradicí, že počet pěších poutníků připomíná počtem družinu apoštolskou. Od Kristových souputníků se ale rousínovská výprava lišila věkovým rozpětím, od let předškolních až po důchodová.

ráno před odchodem do Žarošic

Nechyběla ani zasloužilá poutnice čtyřnohá.

Stejně jako v letech minulých byla pouť požehnána nádherným počasím. Duchovní zážitky byly proto zesíleny i nádhernými výhledy po krajině. Již kousek za Slavkovem si mnozí uvědomili, jak málo známe své nejbližší okolí. Velmi příjemným zpestřením cesty byla zastávka v Jalovém dvoře, kde pohostinnost není omezena otvíracími hodinami. Pro některé byl největším zážitkem šálek kávy, pro jiné setkání s oslíkem. Dále po cestě se poutníci občerstvovali již jen jahodami a pár doušky z pramenu ve Zdravé vodě. Ale to se již cíl přiblížil a modlitba růžence všem připomněla, že se nevydali na obyčejný pěší výlet, ale modlit se nohama.

Do Žarošic dorazili pěší přesně ve stejnou chvíli jako autobus a po setkání s cyklopoutníky se celá farnost spojila v místním chrámě k slavení eucharistie a k modlitbám. Po prohlídce pozoruhodného poutního areálu a po křížové cestě se poutníci vydali zpět, krom hrstky nejzdatnějších již v pohodlí autobusu. Ať nám Pán žehná ve všedních dnech tak, jak požehnal naší farní pouť.

Podzimní prázdniny Kokosů v Nížkovicích

Tentokrát jsme se na rozhodli uspořádat výlet bez Motýlků. A to z několika důvodů. Jednak proto, že jsme si vybrali faru, kde bychom se všichni nevešli, ale hlavně proto, že už je nutné, aby se o sebe Kokosi starali sami. Navíc jsem doufala, že si Motýlci na vlastní výlet pozvou nové kamarády a zapojí se do jejich společenství více dětí.

A tak se náš výlet plánoval už na předěšlých schůzkách. Sami Kokosi si sepsali jídelníček a udělali velký nákup potravin.

Do Nížkovic jsme odjeli autobusem v neděli 26.10. po mši svaté. Místní fara už je také skoro celá opravená, jen podkroví není vytápěné, ale kluci se tam s velkým nadšením zabydli.

Nedělní odpoledne jsme strávili na farní zahradě, prohlídkou Nížkovic a plánováním pondělního výletu.

V noci nás Olda vzbudil, vystrnadil ze spacáků a pak jsme se asi dvě hodiny ztráceli a zase nacházeli v okolních lesích. Nad ránem jsme se z nočního pochodu vrátili v plném počtu na faru.

Na pondělní výpravu jsme vyrazili až po vydatném spánku a chutné snídani. Šli jsme se do blízkého Jalového dvora. Tam jsme si dopřáli svačinu, prohlédli si na farmě koně a taky černá prasátka. Další naše pouť vedla na jakousi mýtinu se studánkou, kde jsme chtěli vařit oběd. Nejkratší cestu nám ukázala navigace pana faráře. My jsme ovšem trochu bloudili, ale nakonec jsme místo se studánkou i ohništěm našli. K obědu jsme si vlastnoručně u vařili výborný bramborový guláš, neboť pytlíkové polévky se nám už za ty roky docela zajedly.

Zpáteční cestu jsme naplánovali okolo rybníků u Kobeřic, ale cestou už padla úplná tma a tak jsme z nich moc neviděli. Zato modře zářící věžní hodiny Nížkovického kostela nám byly dobrým „majákem“. Na faře nás už čekal otec Stanislav se skvělou večeří.

Úterní dopoledne jsme společně připravovali oběd a také hráli venku hry. Pak už bylo jen potřeba uklidit faru a než nastal čas odjezdu hráli jsme společně karty a jiné stolní hry.

Myslím si, že se i letošní podzimní prázdniny vydařily. Jako vždy - pohoda a bezva parta.

R.P.

Tříkrálová sbírka 2009

Počátkem ledna 2009 opět vyjdou do ulic koledníci se zapečetěnými pokladničkami. Dobročinná akce Tříkrálová sbírka se v celostátním měřítku uskuteční již po deváté. Sbírkou doprovodí také Tříkrálový koncert, který v neděli 4. ledna 2009 od 17 hodin v přímém přenosu odvysílá Česká televize 1 a ČRo 1-Radiožurnál.

v Nížkovicích

Výtěžek sbírky je tradičně určen především na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším jinak sociálně potřebným skupinám lidí a to zejména v regionech, kde se sbírka koná. Přibližně desetina výnosu sbírky je určena na humanitární pomoc do zahraničí.

Do ulic obcí a měst v lednu 2008 vyšlo v celé České republice 13 659 kolednických skupinek, což představuje více než 40 000 dobrovolníků. Výnos sbírky činil 60,8 milionů korun.

Sbírka probíhá podle standardních pravidel. Na úvod požehnají koledníkům v jednotlivých diecézích biskupové a kněží. V naší diecézi požehná koledníkům otec biskup **2. ledna v 15 hod na Petrově v Brně**. Skupinku tvoří zpravidla tři koledníci v dětském věku, převlečení za bájně krále (mudrce z východu), kteří se podle tradice přišli poklonit do Betléma novorozenému Ježíškovi. Koledování bude probíhat **od 2.1. do 11.1.2009**.

Vedoucím skupinky musí být dospělá osoba, vybavená průkazem koledníka. Skupinka chodí od domu k domu nebo koleduje v ulicích, přináší lidem radostnou zvěst vánočních svátků, obdarovává je drobnou pozorností. Současně koledníci prosí o finanční příspěvek do úředně zapečetěné válcovité kasičky, opatřené charitním logem.

Do sbírky lze přispět také prostřednictvím dárcovské SMS ve tvaru DMS KOLEDA na číslo 8777 a nebo bankovním převodem nebo poštovní poukázkou na konto: 33001122/0800 u České spořitelny.

Charakter sbírky je především evangelizační. Koledníci jsou vyslanci Boží

lásky k lidem a mají o ní věrohodně svědčit. Přitom umožní mnoha lidem se podílet na díle pomoci trpícím bližním, a tak odpovědět na velkou Boží lásku skutkem lásky. Zastupují chudé, trpící a potřebné a jejich jménem prosí o dar.

Prosit o peníze pro lidi v nouzi může být těžké. To totiž vyžaduje určitou dávku odvahy, pokory, lásky k potřebným a nadšení pro pomoc. Je to zároveň velká možnost podílet se na výchově malých a větších koledníků, i jejich doprovodu, na vnitřním růstu jejich osobnosti. Církev, která konkrétně pomáhá, je pro dnešní lidi nejpřijatelnější.

(výňatek z textu P.Josefa Šicha)

VÁNOCE S KPS DANIELIS

Vážení a milí přátelé, posluchači, sestry a bratři!

Jménem Komorního pěveckého sboru Danielis vám chci poděkovat za vaši přízeň, která nás v letošním roce provázela při všech vystoupeních a koncertech, ať už šlo hudbu vážnou, klasičtější, operní, duchovní, spirituální, jazz či pop, o hudbu z dávných věků či hudbu 20. století. Přeji vám krásné prožití svátků vánočních, klid a mír v duši, a těším se další setkávání s vámi v příštím roce nebo ještě letos při našich tradičních vánočních koncertech.

Martin Doležel

Živý betlém

25.12.2007 bylo velmi sychravé počasí. Taková „vlezlá“ zima.

Je možné, že takhle nevládně bylo i tehdy, když Josef s Marií, která byla v požehnaném stavu, hledali v Betlémě místo, kde by mohli přenocovat. Malý Ježíšek se nakonec narodil ve chlévě a usnul v jesličkách, mezi domácími zvířaty.

Nápad zkusit předvést v Rousínově po velmi dlouhé době (nepátral jsem v kronikách města, ale určitě už je to hodně dlouho - pokud se to vůbec kdy stalo) živý betlém, uzrál v hlavě P. Michaela Macka, který byl po celou velmi krátkou dobu příprav této události jejím hlavním organizátorem.

Všechny, kteří se tohoto velmi krásného a dojemného představení jakkoli i v tomto nevládném počasí zúčastnili, hrálo vědomí toho, že se podařilo tímto ztvárněním biblického příběhu přinést do srdcí těch, kteří se přišli na rousínovské náměstí podívat, trochu radosti, pokoje a vzájemného porozumění. A toho není nikdy nazbyt.

Pavel Švejnoha

VÁNOCE S KPS DANIELIS

Vánoční koncerty:

20.12.2008 v 18h Slavkov, sál školských sester

21.12.2008 v 16h Brno-Židenice, chrám Spasitele

26.12.2008 v 18h Deblín, kostel sv. Mikuláše

27.12.2008 v 18h Rousínov, kostel sv. Marie Magdalény

2.1.2009 v 19h Drnovice, kostel sv. Vavřince

11.1.2009 v 15:30 Klobouky u Brna, kostel sv. Vavřince

Svátosti smíření

Pondělí 15.12.

17:00-18:00	Podbřežice	P. Stanislav
19:00-20:30	Rousínov	P. Stanislav
21:00-22:00	Fara Rousínovec	P. Stanislav

Úterý 16.12.

17:00-18:00	Komořany	P. Stanislav
19:00-20:30	Rousínovec	P. Stanislav
21:00-22:00	Fara Rousínovec	P. Stanislav

Středa 17.12.

16:30-17:00	Kr. Vážany	P. Michael
17:30-17:50	Kr. Vážany	P. Michael
19:00-21:00	Fara Rousínovec	P. Michael

Čtvrtek 18.12.

17:30-18:00	Rousínov	P. Michael
18:30-19:30	Rousínov	P. Michael
21:00-22:00	Fara Rousínovec	P. Stanislav

Pátek 19.12.

16:30-18:00	Rousínovec	P. Michael
17:15-18:00	Velešovice	P. Stanislav

Sobota 20.12.

7:00-8:00	Rousínov	P. Stanislav
8:30-9:30	Rousínov	P. Stanislav
17:00-17:30	Podbřežice	P. Michael
18:30-19:00	Habrovany	P. Michael

Pondělí 22.12.

18:00-19:30	Rousínov	P. Michael
20:00-22:00	Fara Rousínovec	P. Stanislav

Úterý 23.12.

18:00-19:30	Rousínovec	P. Stanislav
20:00-22:00	Fara Rousínovec	P. Stanislav

Slavkov u Brna

Po 22.12.	17:00-19:00
Út 23.12.	17:00-19:00

Během svátků 24.-27.12. se nezpovídá.

St „půlnoční“	24/12	20.30	Kr. Vážany
		20.30	Komořany
		22.00	Rousínov – sv. Máří Magdaléna
		23.30	Velešovice
Čt Narození Páně	25/12	7.30	Rousínov – sv. Máří Magdaléna
		8.00	Podbřežice
		9.00	Rousínovec – sv. Václav
		9.30	Komořany
		10.45	Velešovice
		11.00	Kr. Vážany
		18.00	živý betlém v Rousínově u kostela sv. Máří Magdalény
Pá sv. Štěpána	26/12	9.00	Rousínovec – sv. Václav
		9.30	Komořany
		10.45	Velešovice
		11.00	Habrovany
		16.00	vánoční koncert SPS Sušil a dětí u sv. Máří Magdalény
So sv. Jana Evang.	27/12	8.00	Rousínovec – sv. Václav, bohoslužba se žehnáním vína
		18.00	vánoční koncert KPS Danielis u sv. Máří Magdalény
Ne svaté rodiny	28/12	7.30	Rousínov – sv. Máří Magdaléna
		9.00	Rousínovec – sv. Václav
		9.30	Komořany
		10.45	Velešovice
		11.00	Kr. Vážany
<i>bohoslužby s obnovou manželských slibů</i>			
St sv. Silvestra I.	31/12	16.00	Rousínov – sv. Máří Magdaléna
		16.00	Velešovice
		23.00	Rousínovec – sv. Václav, novoroční adorace
Čt Nový rok	1/1	8.00	Podbřežice
		9.00	Rousínovec – sv. Václav
		9.30	Komořany
		10.45	Velešovice
		11.00	Kr. Vážany
Ne „Tři králů“	4/1	7.30	Rousínov – sv. Máří Magdaléna
		9.00	Rousínovec – sv. Václav
		9.30	Komořany
		10.45	Velešovice
		11.00	Kr. Vážany
<i>bohoslužby s žehnáním vody, křídly a kadidla</i>			